

تعیین ساختارهای غیرمتراکم لیگنین صنوبر دلتوئیدس با استفاده از روش تخریبی DFRC

علی عبدالخانی^{*}، یحیی همزه^۲، سحاب حجازی^۳ و علی نقی کریمی^۴

^۱ استادیار دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، ایران

^۲ دانشیار دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، ایران

^۳ استادیار دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، ایران

^۴ استاد دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران و استاد انسستیتو جنگل و فرآوردهای جنگلی (INTROP) دانشگاه پوترا

مالزی (UPM)

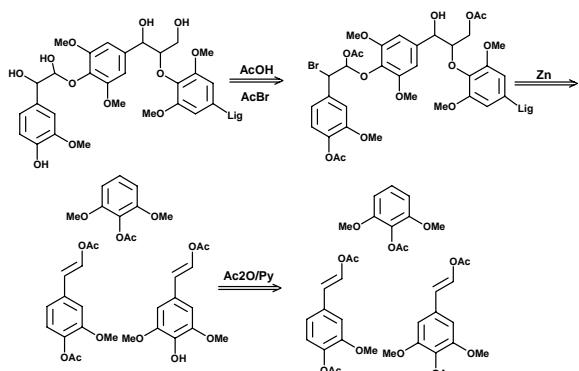
(تاریخ دریافت: ۹۰/۳/۵ ، تاریخ تصویب: ۹۰/۱۰/۵)

چکیده

ساختار شیمیایی لیگنین چوب صنوبر دلتوئیدس با استفاده از روش تخریبی DFRC اصلاح شده به منظور تعیین مقدار ساختارهای غیرمتراکم در لیگنین‌های استخراج شده با روش‌های مختلف بررسی شد. برای این منظور لیگنین چوب آسیاب شده و آنزیمی پس از استخراج تحت عمل آوری شیمیایی تخریبی اکسایش-کاهش بر اساس روش DFRC اصلاح شده قرار گرفت. در روش اصلاحی به کار برده شده، محصولات تخریبی حاصل از لیگنین تحت عمل آوری‌های متیلاسیون، استیلاسیون و پروپیلاسیون قرار گرفت. تا به ترتیب ساختارهای فنولی ناشی از α -O-4- β -O-4- α -O-4- β -O-4 اغیرمتراکم در لیگنین سلولیتیک و لیگنین ناشی از تفکیک نشان داده شود. بررسی ساختارهای تخریبی ایجاد شده با استفاده از کروماتوگرافی نفوذ ژلی و گازی نشان داد که لیگنین سلولیتیک نسبت به لیگنین چوب آسیاب شده دارای ساختارهای غیرمتراکم بیشتری است که ناشی از عدم تخریب لیگنین طی فرآیند استخراج است. نتایج مربوط به محاسبات مقدار تراکم با داده‌های مربوط به تحلیل مقداری به وسیله ^{13}C NMR مورد مقایسه قرار گرفت.

واژه‌های کلیدی: لیگنین چوب آسیاب شده، لیگنین آنزیمی، روش‌های تخریبی، ساختارهای متراکم، متیلاسیون.

...

شکل ۱- فرآورده های تشکیل شده در اثر تخریب DFRC

اما برخلاف دیگر روش های تخریبی، DFRC گزینندگی مناسبی در گسست اتصالات دارد و این عمل را بدون هیچ تغییری بر ساختارها انجام می دهد. بنابراین، به وسیله کروماتوگرافی ستونی می توان دی مرها و حتی تری مرها لیگنین را با استفاده از GC-MS شناسایی کرد (Hu et al., 2006). مشکلی که در بررسی ساختارهای غیرمتراکم به وسیله روش DFRC وجود دارد، عدم امکان تعیین منشاء ساختارهای تخریب شده است. در این روش امکان تشخیص اینکه ساختارهای تخریب شده متعلق به کدام بخش لیگنین اعم از اتری و فنولی است، وجود ندارد زیرا تمام ساختارها به طور جامع استیل دار هستند. به وسیله به کار بردن روش های عمل آوری دیگر همچون متیلاسیون و پروپیلاسیون طی تخریب ساختار لیگنین می توان بخش های مختلف را از یکدیگر تفکیک و به یک تحلیل مناسب از منشاء ساختارهای غیر متراکم دست یافت.

در این تحقیق سعی گردید ساختارهای غیرمتراکم لیگنین های چوب آسیاب شده و آنزیمی پس از استخراج با استفاده از روش DFRC تعیین، مقایسه و منشاء آنها با اصلاح روش مشخص گردد.

مواد و روش ها

مواد

برای جداسازی و تهیه لیگنین از چوب صنوبر دلتoides (*Populus deltoides*), (با سن تقریبی ۱۵ سال) به دلیل تندرشد بودن در میان گونه های صنوبر و اهمیت آن در

مقدمه

لیگنین به عنوان فراوان ترین پلیمر طبیعی دنیا پس از سلولز، ساختار فوق العاده پیچیده ای دارد و هنوز به طور کامل، به خصوص در مورد پهن برگان، مورد بررسی و ارزیابی قرار نگرفته است (Novaes et al. 2009; Sher et al. 2000). علیرغم مطالعات زیادی که در مورد ساختار لیگنین طی پنج دهه اخیر صورت گرفته است، ساختار شیمیایی لیگنین پهن برگان به خصوص گونه های تندرشد تا کنون مشخص نشده است. روش های تخریبی متعددی برای شناسایی ساختار لیگنین از طریق بررسی ترکیبات با وزن مولکولی انک وجود دارد (Pew, 1957). به وسیله آنالیز دقیق این ترکیبات می توان به تصویری از لیگنین دست پیدا کرد. دی مرها و تری مرها لیگنین که حاوی اکثر اتصالات بین مولکولی می باشند توسط روش های مختلفی همچون تیواسیدولیز (Ikeda et al., 2002) و اکسیداسیون با پرمنگنات (Wu & Argyropoulos 2003) بررسی شده است. متاسفانه این روش ها بسیار پیچیده و وقت گیر بوده و به مراحل آماده سازی و زمان آنالیز زیادی نیاز دارند. به علاوه، آنالیز مقداری آنها به دلیل بازده کم محصولات تخریبی تشکیل شده امکان پذیر نیست. روش^۱ DFRC که آخرین روش ارائه شده برای این منظور است، محدودیت های گفته شده را ندارد. این روش بر پایه تیمار لیگنین با استفاده از استیل برومید و تخریب آلفا- آریل اترها و تشکیل مشتقات آلفا برومید دار استیله و گسست کاهشی اتصالات بتا- آریل اتری می باشد (Lu & Ralph, 1997). ساختارهای کانیفریل الكل استیله شده بیشترین محصولات به دست آمده از DFRC هستند که از واحدهای ۴-O-β- ناشی می شوند (شکل ۱).

همانند دیگر روش های تخریبی، DFRC این نقص را دارد که نتیجه گیری بایستی بر اساس بازده استخراج محصولات مونومری باشد. در حقیقت این روش بر اساس آزاد شدن ساختارهای حاوی گروه انتها یی الكلی از ساختارهای ۴-O-β- است.

^۱ Derivatization Followed by Reductive Cleavage
www.SID.ir

انجمادی جداسازی شد. برای خالص‌سازی لیگنین MWL، لیگنین خام در مقدار ۱۰ میلی لیتر اسید استیک ۹۰ درصد حل و در ۴۰۰ میلی لیتر آب تهشین شد. لیگنین تهشین شده پس از خشک کردن به وسیله خشک کن انجمادی، در مقدار ۲۰ میلی لیتر حلال دی کلرو اتان: اتانول (۱:۲، نسبت حجمی) حل و در دی اتیل اتر تهشین شد تا لیگنین خالص به دست آید. لیگنین خالص در خشک کن انجمادی خشک شد.

تهیه لیگنین آنزیمی

مراحل تهیه لیگنین آنزیمی^۴ (EL) در شکل ۳ نشان داده شده است. برای تهیه لیگنین آنزیمی (EL) چوب آسیاب شده پس از استخراج با استون (۴۸ ساعت) و تیمار صوتی در آب سرد به وسیله آسیاب توپی چرخشی (۴۸ ساعت) و آسیاب گریز از مرکز همانند MWL خرد و سپس به وسیله توالی آنزیم‌های زیر عملآوری شد:

تیمار با زایلاناز

۴۰ گرم چوب در بافر فسفات (800 ml, pH: 7, 50mM) ۵۰ معلق و سپس مقدار ۴ گرم آنزیم زایلاناز (با فعالیت U/g ۲۵۰۰) به آن اضافه شد و در دمای ۴۰ درجه سانتی‌گراد و سرعت ۳۰۰ دور در دقیقه به مدت ۲۴ ساعت در انکوباتور عملآوری شد. پس از اتمام مدت زمان عملآوری، ذرات چوب ۳ مرتبه با استفاده از آب شستشو شد.

تیمار با اندوسلولاز و آگزوسلولاز

پس از سانتریفیوژ کردن ماده محلول مرحله قبل، بخش جامد باقیمانده در حضور بافر فتالات (pH: 5.5, 50 mM, 800 ml, ۴ میلی لیتر) در دمای ۴۵ درجه سانتی‌گراد و آگزوسلولاز (۴ میلی لیتر) در دمای ۳۰۰ دور در دقیقه به مدت ۲۴ ساعت در انکوباتور تیمار گردید. پس از اتمام مدت زمان عملآوری، ذرات چوب ۳ مرتبه با استفاده از آب شستشو شد.

تیمار با گلوکوزیداز

پس از سانتریفیوژ کردن ماده محلول مرحله قبل، بخش جامد باقیمانده در حضور بافر استات (pH: 5 50 mM)

فرآیندهای کاغذسازی و مناسب بودن رشد این گونه در ایران استفاده شد. آنزیم‌های تجاری زیر با توانایی هیدرولیز سلولاز برای تفکیک و خالص‌سازی لیگنین از شرکت فلوکا^۱ خریداری و مورد استفاده قرار گرفت: زایلاناز خالص به عنوان β -۱,۴-زایلاناز (EC: 3.2.1.8) از Thermomyces lanuginosus گرم، سلولاز حاصل از قارچ Aspergillus به عنوان اندوسلولاز (EC: 3.2.1.4) با قدرت ۱۰۰۰ واحد بر گرم، سلولاز قارچ Aspergillus Niger به عنوان آگزوسلولاز (EC: 3.2.1.91) با قدرت ۲۵۰ واحد بر گرم، گلوکوزیداز به عنوان گلوکوزیداز (EC: 3.2.1.21) با قدرت ۴۰ واحد بر گرم و پروتئاز قلیایی Sabistilin Type III از Bacillus licheniformis.

دیگر مواد شیمیایی مورد استفاده از شرکت آldrige^۲ با خلوص آزمایشگاهی تهیه شد. در تمام مراحل آزمایشات برای شستشو از آب یون‌زایی شده استفاده شد.

تهیه لیگنین چوب آسیاب شده لیگنین چوب آسیاب شده (MWL)^۳ بر اساس روش ارائه شده توسط Lawther و همکاران جداسازی شد (Lawther et al., 1997). ابتدا چوب صنوبر به وسیله آسیاب معمولی خرد و به وسیله الک با اندازه منافذ ۲۰ مش غربال گردید. ذرات ۲۰ مش سپس به وسیله استون به مدت ۴۸ ساعت استخراج شد. پس از ۴۸ ساعت آرد چوب به وسیله آب سرد به مدت ۱۰ دقیقه عملآوری صوتی شد. آرد چوب عاری از مواد استخراجی به وسیله آسیاب توپی چرخشی به مدت یک هفته در یک مخزن ۵ لیتری به همراه گلوله‌هایی از جنس آلومینا آسیاب شد. به منظور یکدست شدن ذرات، چوب آسیاب شده به مدت یک ساعت در آسیاب گریز از مرکز توسط ۴۰ عدد گلوله ۳ میلی‌متری آسیاب شد. چوب آسیاب شده توسط محلول دیوکسان: آب (96:4, 10ml/g) طی ۳ مرحله ۲۴ ساعتی (۷۲ ساعت) استخراج شد. پس از تفکیک لیگنین خام از بخش محلول بوسیله سانتریفیوژ (۸۰۰۰ دور بر دقیقه) و تغليظ، لیگنین خام به وسیله خشک کن

¹ Fluka

² Aldrich

³ Milled Wood Lignin

...

محلول به دست آمده پس از سانتریفوژ با استفاده از اسید کلریدریک تا ۲ pH اسیدی شده و بخش جامد تهنشین شده بازیابی شد.

مرحله دوم: تیمار شیمیایی ملایم

نمونه لیگنین حاصل از مرحله قبلی در دی متیل استامید در دمای ۰°C به مدت ۱ ساعت تیمار گردید. سپس لیگنین از توده جامد باقیمانده توسط محلول دیوکسان: آب (96:4, 10ml/g) همانند MWL استخراج و خشک گردید. مراحل مختلف استخراج در شکل ۲ نشان داده شده است.

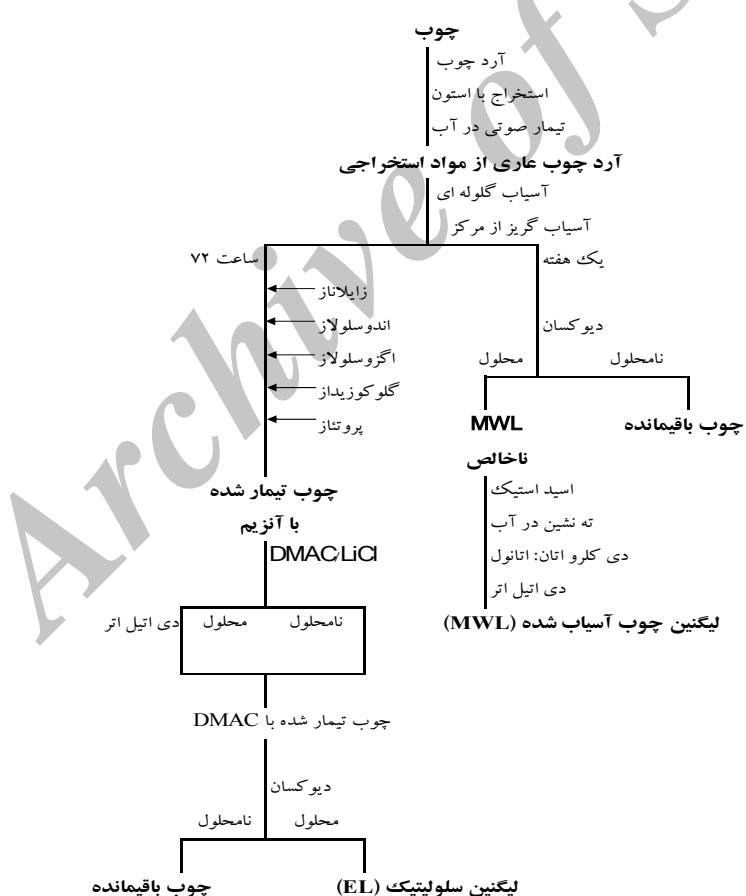
(800 ml, ۴۰ واحد) در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد و سرعت ۱۵۰ دور در دقیقه به مدت ۲۴ ساعت در انکوباتور تیمار گردید. پس از اتمام مدت زمان عمل آوری، ذرات چوب ۳ مرتبه با استفاده از آب شستشو شد.

تیمار شیمیایی

تیمار شیمیایی برای خالص سازی لیگنین EL خام به وسیله روش های زیر انجام شد:

مرحله اول: تیمار با پروتئاز قلیایی

تیمار با پروتئاز و بافر کربنات (pH: 8.5) در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴ ساعت انجام شد. محلول حاصل سانتریفوژ شده و بخش نامحلول بازیابی شد.

شکل ۲- فرایند تهیه لیگنین های مورد استفاده

به مدت ۴۰ دقیقه در دمای محیط همزده شد. واکنش با حذف حلال متوقف شد.

کروماتوگرافی نفوذ ژلی (GPC)

برای اندازه‌گیری توزیع وزن مولکولی لیگنین‌های تهیه شده و محصولات تخریبی DFRC از کروماتوگرافی تراوش ژلی (Gel Permeation Chromatography) استفاده شد. اندازه‌گیری در دستگاه کروماتوگرافی Viscotek GPC Tetradsensor به صورت سری از جنس پلی‌استایرن و دتکتور¹ LALS انجام گردید. از ۳ ستون برای تحلیل استفاده شد. سرعت جريان محلول در حد ۱ میلی‌لیتر بر دقیقه تنظیم گردید. لیگنین‌های استیله شده در تترا هیدروفوران حل و با غلظت ۱ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر به دستگاه تزریق شد. مقدار ۱۰۰ میکرولیتر از نمونه‌ها به دستگاه تزریق گردید. توزیع وزن مولکولی نسبت به استاندارد پلی‌استایرن تعیین شد.

کرماتوگرافی گازی-اسپکتروسکوپی جرمی برای شناسایی محصولات تخریبی DFRC

ترکیب اب تخریب شده در اثر عمل آوری DFRC در مقدار ۰/۵ میلی‌لیتر دی کلرومتان حل شد. مقدار ۲ میکرولیتر Agilent از این نمونه به دستگاه گروماتوگرافی گازی (5975 m×0.25 DB-5) مجهز به ستون ۳۰ درجه اولیه انجام گردید. تزریق در دمای ۲۷۰ درجه سانتی‌گراد بر کوره از ۱۰۰ تا ۲۸۰ درجه با نرخ ۸ درجه سانتی‌گراد بر دقیقه گرم گردید. برای تعیین بازده مونومری محصولات تخریبی DFRC، لیگنین تخریب شده در دی کلرومتان حل و به دستگاه تزریق گردید. ترکیبات یونیزه شده به وسیله طیفسنج جرمی و الگوی گستاخانه به وسیله مقایسه با مرجع Wiley و NIST شناسایی شدند.

طیفسنجی کمی ^{13}C NMR

تحلیل کمی ^{13}C NMR لیگنین‌ها با استفاده از دستگاه MERCURY 400 MHz انجام گردید. در هر مورد ۵/۰

تخریب DFRC

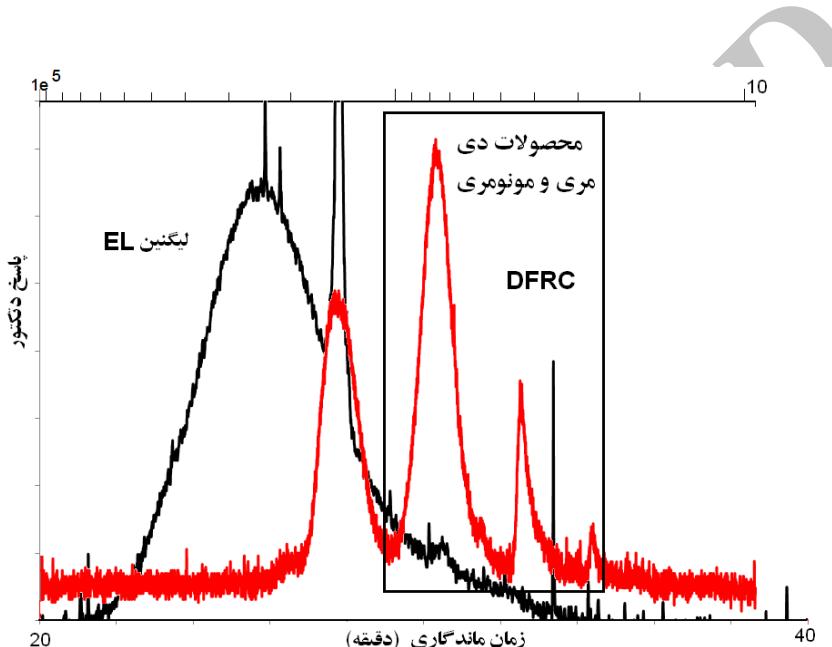
متیلاسیون نمونه‌ها در روش DFRC به وسیله دی آزو متان انجام شد. دی آزمونتان در آزمایشگاه با کمک دیازالد (ان-متیل-ان-نیتروزو-تولوئن سولفونامید) تهیه گردید. به طور خلاصه ۱۰ میلی‌لیتر اتانول ۹۵٪ به ۵ گرم هیدروکسید پتاسیم محلول در ۸ میلی‌لیتر آب اضافه گردید تا محلول قلیایی واکنش تهیه شود. به این محلول، ۴۵ میلی‌لیتر محلول دیازالد (۵ گرم دیازالد در ۴۵ میلی‌لیتر اتانول) در فاصله زمانی ۶۰ دقیقه اضافه شد. گاز دی آزمونتان ناشی از واکنش از دیاکسان/متانول (۴:۱، ۲:۱، نسبت حجمی) حل و سپس مقدار ۵ میلی‌لیتر دی آزمونتان محلول در اتر به آن اضافه شد. این مجموعه به مدت ۳ ساعت در دمای محیط همزده شد. فاز اتری با کمک خلاء تبخیر و مجدداً با دی آزمونتان تیمار شد. تیمار با دی آزمونتان ۳ بار تکرار و پس از آخرین مرحله حل‌ها با کمک خلاء تبخیر و لیگنین با استفاده از خشک کن انجام‌داده شد. روش تخریبی DFRC بر اساس روش ارائه شده توسط Ralph و همکاران با اندکی اصلاحات انجام شد(Ralph & Lu, 1998). مقدار ۱۰۰ میلی‌گرم لیگنین متیله شده با اسید استیک/اسید برومید (۵ میلی‌لیتر، نسبت حجمی) به همراه ۵ میلی‌گرم تراکوزان به عنوان استاندارد داخلی مخلوط و به مدت ۳ ساعت در دمای ۵۰ درجه سانتی‌گراد تیمار شد. واکنش به وسیله حذف حلال تحت خلاء خاتمه داده شد و بلافاصله در ۵ میلی‌لیتر مخلوط دیوکسان/اسید استیک/آب (۱:۴، ۵:۴، نسبت حجمی) حل و به آن ۲۵۰ میلی‌گرم پودر روی اضافه و به مدت ۳۰ دقیقه در دمای کاغذ صافی جدا و محلول باقیمانده ۲ بار به وسیله دی کلرو متان خالص (۲۰ میلی‌لیتر) استخراج شد. پس از حذف حلال، توده جامد در ۲ میلی‌لیتر پیریدین/پروپیونیک اسیدرید (۱:۱، نسبت حجمی) حل و

¹ Low Angle Light Scattering

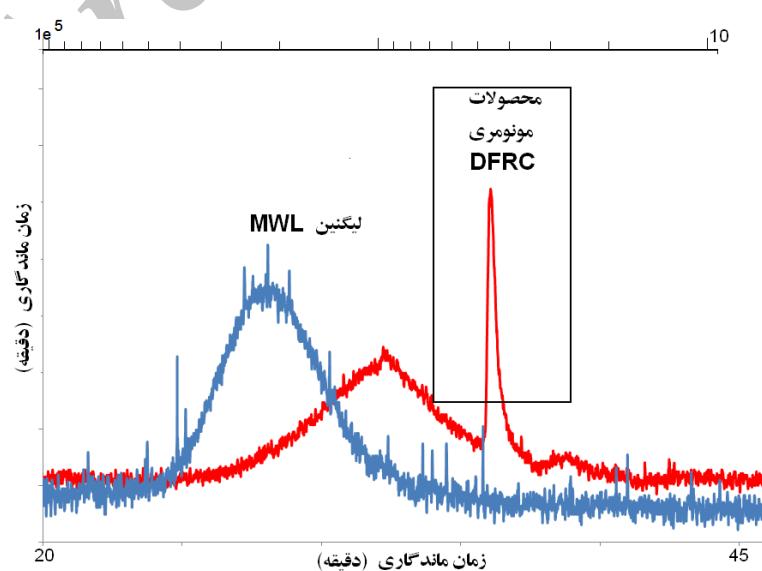
محصولات تخریبی ناشی از فرآیند DFRC به وسیله کروماتوگرافی گازی-اسپکتروسکوپی جرمی شناسایی شدند. همچنین توزیع وزن مولکولی ترکیبات تخریب شده به وسیله DFRC در هر دو لیگنین تهیه شده با استفاده از GPC تعیین گردید. شکل‌های ۳ و ۴ کروماتوگرام توزیع وزن مولکولی لیگنین‌ها را نشان می‌دهند.

گرم نمونه لیگنین در ۴ میلی‌لیتر دی متیل سولفوکسید (DMSO-d6) حل گردید. عملیات اسکن تحت شرایط دوره‌ای زیر انجام گرفت: پهنه‌ای پالس ۹۰ درجه، زمان اسکن (جمع آوری داده) $1/4$ ثانیه و دوره تاخیر ۱۱ ثانیه. در کل، تعداد ۱۰۰۰۰ اسکن بر روی نمونه‌ها انجام گردید.

نتایج

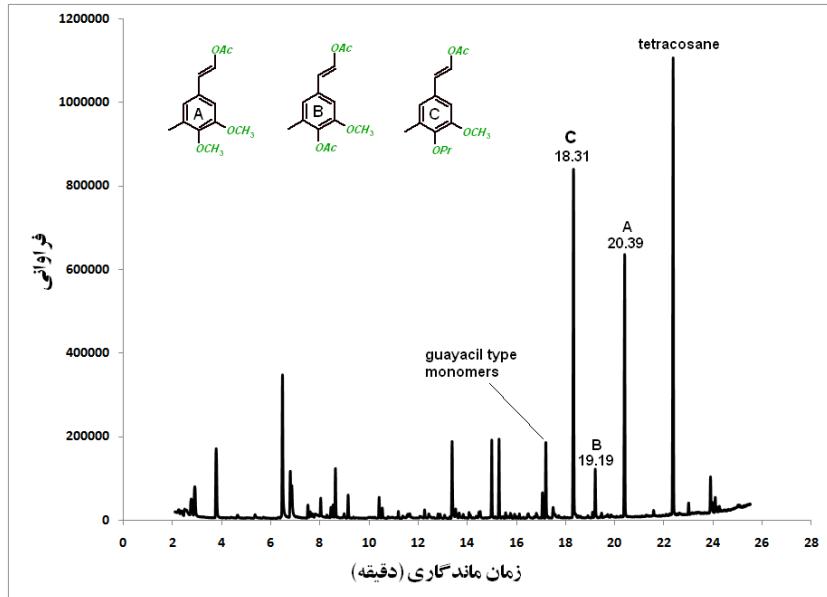
شکل ۳- توزیع وزن مولکولی لیگنین EL پس از DFRC

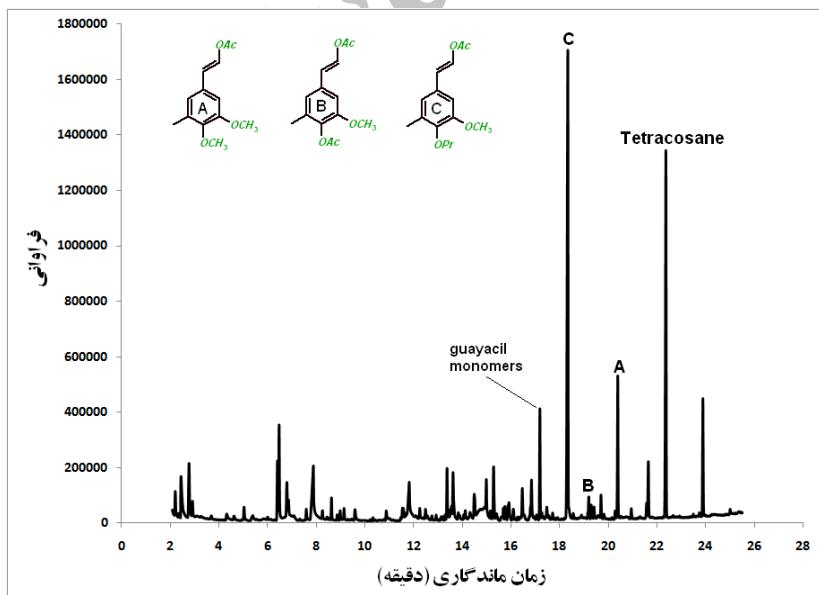
شکل ۴- توزیع وزن مولکولی لیگنین MWL پس از DFRC

شناسایی شدند. ترکیبات A، B و C ناشی از تخریب ساختار 4-O-4- β -به عنوان ساختار اصلی لیگنین شناسایی گردیدند.

کروماتوگرام محصولات مربوط به لیگنین‌های سلولیتیک و چوب آسیاب شده در شکل‌های ۵ و ۶ نشان داده شده است. محصولات یونیزه شده به وسیله طیفسنج جرمی

شکل ۵- کروماتوگرام گازی محصولات مونومری مشتق شده از تخریب MWL DFRC لیگنین

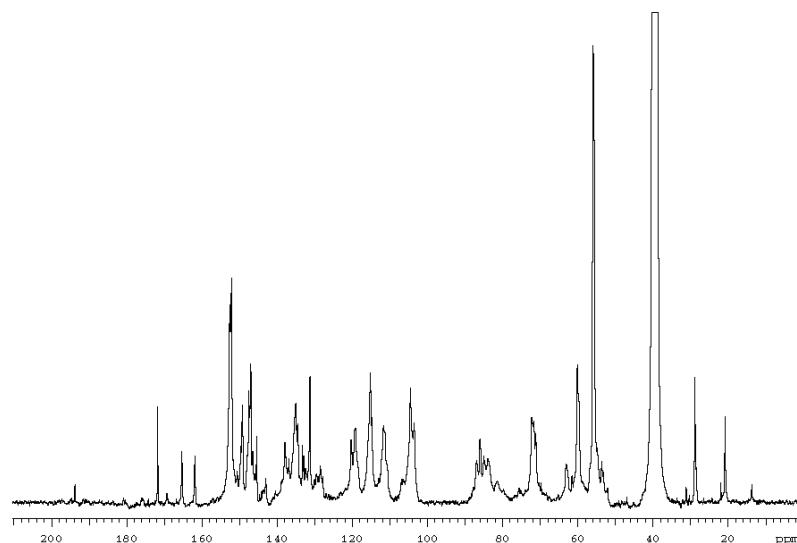
شکل ۶- کروماتوگرام گازی محصولات مونومری مشتق شده از تخریب EL DFRC لیگنین

لیگنین‌ها نیز در جدول ۲ نشان داده شده است. نتایج ارائه شده در جدول ۲ به صورت تعداد ساختارها به ازاء هر واحد آромاتیکی (C₉) بیان شده است. در محاسبه کمی گروه‌های عاملی و ساختارهای لیگنین، انتگرال دامنه

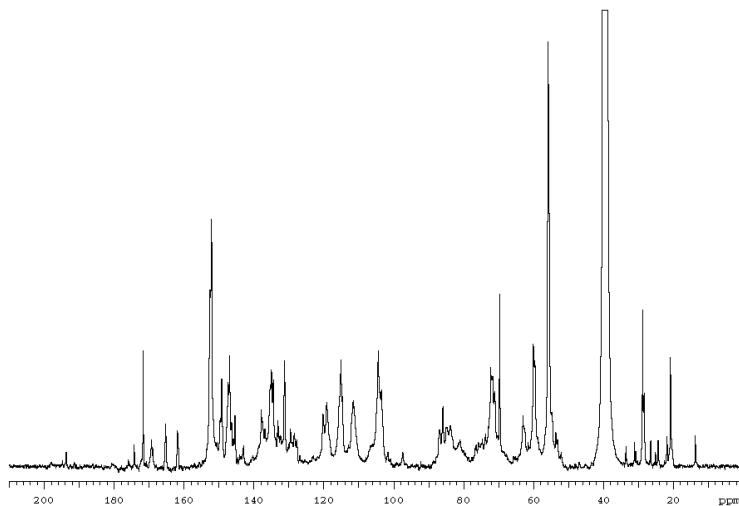
¹³C NMR کمی طیف‌های ¹³C NMR کمی لیگنین‌های MWL و EL در شکل‌های ۷ و ۸ نشان داده شده‌اند. تحلیل داده‌ها و محاسبه واحدهای ساختاری و گروه‌های عاملی مختلف

...

گرفته شد. ppm ۱۰۲-۱۶۲ به عنوان ناحیه آروماتیکی و مبنا در نظر

شکل ۷- طیف ^{13}C NMR کمی لیگنین MWL

شکل ۸- طیف ^{13}C NMR کمی لیگنین EL

شده است. محصولات مونومری و دیمری کاملاً مجزا در کروماتوگرام EL به وضوح قابل مشاهده است. در مورد MWL بخشی از لیگنین در اثر تخریب، محصول مونومری (زیر ۵۰۰ دالتون) را تشکیل داده و بخش اعظم لیگنین به صورت پلیمر با وزن مولکولی در حد لیگنین تخریب نشده باقی مانده است. از آنجاکه هدف از عمل آوری DFRC در واقع سنجش مقدار بخش‌های

بحث و نتیجه‌گیری آنالیز DFRC

مقایسه دو کروماتوگرام (شکل‌های ۳ و ۴) نشان می‌دهد که لیگنین EL به میزان زیادی در اثر عمل آوری DFRC تخریب شده است. از این جهت می‌توان نتیجه‌گیری نمود که به کارگیری فرآیند DFRC به منظور تخریب ساختار لیگنین به محصولات دیمری و مونومری کاملاً موثر واقع

عنوان ساختار اصلی لیگنین شناسایی گردیدند. در میان محصولات شناسایی شده فقط ترکیبات مشتق شده از لیگنین‌های گوایاسیل و هیدروکسی بنزیل الکل مشاهده گردید. ترکیبات شناسایی شده مشتق از واحدهای گوایاسیل بخش عمده (بیش از ۹۵ درصد) ساختارهای مونومری (بدون احتساب ترکیبات قندی) را تشکیل می‌دهند. بر این اساس در بررسی طیفها فقط محصولات ناشی از گوایاسیل بررسی شدند (جدول ۱).

جدول ۱. داده‌های مربوط به بازده کل و ترکیب مونومری ناشی از تخریب DFRC استخراج شده از شناسایی محصولات به وسیله طیفسنجی جرمی. A (فولی متراکم نشده)، B (α-O-4-β-O-4 متراکم نشده)، C (α-O-4-β-O-4 متراکم نشده).

لیگنین	ترکیب مونومری (%)			بازده کل μmol/g	وزنی %
	A	B	C		
MWL	۳۹/۲	۷/۱	۵۳/۷	۳۰۳	۷
EL	۱۶/۴	۳/۲	۸۰	۴۱۳	۱۱

کمتر بودن مقدار واحدهای C در لیگنین MWL به این دلیل است که واحدهای اتری موجود در درشت مولکول لیگنین در اثر آسیاب کردن شکسته شده و واحدهای فولی جدیدی را ایجاد کرده‌اند (Ikeda et al., 2002). بیشتر بودن مقدار گروههای هیدروکسیل فولی لیگنین MWL نیز می‌تواند دلیلی برای این مطلب باشد.

تعیین درجه تراکم به وسیله ^{13}C NMR کمی محاسبات نشان می‌دهد که لیگنین آنزیمی از لحاظ ساختاری بسیار سالم‌تر از لیگنین چوب آسیاب شده است. به‌طور مثال، مقدار گروههای $\text{OH}-\beta\text{-O-4-}\alpha\text{-OH}$ که جزء اصلی تشکیل دهنده لیگنین است در لیگنین آنزیمی ۰/۵۶ و در لیگنین چوب آسیاب شده ۰/۴۳ می‌باشد (جدول ۲).

متراکم نشده در لیگنین است، بنابراین محصولات تخریبی بیشتر در اثر DFRC (به‌طور گرینشی از $\beta\text{-O-4}$ و $\alpha\text{-O-4}$) می‌تواند دلیلی برای وجود تراکم کمتر در ساختار لیگنین باشد. شکل‌های ۵ و ۶ کروماتوگرام محصولات تخریبی در اثر تخریب DFRC به کار برده شده را نشان می‌دهد. در این کروماتوگرام‌ها محصولات یونیزه شده به وسیله طیفسنج جرمی شناسایی شدند. ترکیبات A، B و C ناشی از تخریب ساختار $\beta\text{-O-4}$ به

همان‌طور که مشاهده می‌شود بازده مونومری ناشی از مجموع ترکیب‌های A (ناشی از $\beta\text{-O-4}$ فولی متراکم نشده)، B (α-O-4 متراکم نشده) و C (α-O-4-β-O-4 اتری متراکم نشده) در لیگنین EL (۱۱ درصد) بیشتر از MWL (۷ درصد) است. این نشان می‌دهد که در مجموع لیگنین EL مقدار گروههای متراکم کمتری دارد و در اثر تخریب DFRC محصولات مونومری بیشتری را تشکیل می‌دهد (جدول ۱). در این میان مقدار ترکیب مونومری C در لیگنین سولولیتیک (EL) با ۸۰ درصد بیشترین مقدار شناسایی شده در بین محصولات بوده است. این مقدار مربوط به ساختارهای $\beta\text{-O-4-}\beta\text{-O-4}$ اتری متراکم نشده است. این نتیجه با داده‌های محاسبه شده به وسیله ^{13}C NMR که مقدار واحدهای اتری متراکم نشده در لیگنین EL به میزان قابل ملاحظه‌ای بیشتر از لیگنین MWL است، مطابقت دارد. بیشتر بودن مقدار واحدهای A و

...

جدول ۲- محاسبه کمی واحدهای ساختاری متراکم لیگنین‌های MWL و EL

ساختار	محاسبات	مقدار به ازاء واحد ساختاری (C ₉)	
		MWL	EL
β -1	(I 50-48) _{ac} - III	· ۰/۰۳	· ۰/۰۲
5-5'	(I 144-141) _{na} -III	· ۰/۰۴	· ۰/۰۳
β-O-4/α -OH (I)	(I 78-70) _{na} - VI- IV – 3× carbohydrates	· ۰/۴۳	· ۰/۵۶
S	(I 106-100) _{ac} : 2-V _s OMe-1+h	· ۰/۳۵	· ۰/۳۶
G	(I 113-111) _{ac} +V _s	· ۰/۶۰	· ۰/۶۰
H:G:S(100%)	g=I-s-h	۵:۶۰:۳۵	۵:۶۰:۳۶
درجه تراکم	[3g+2(s+2h)]- (II26-102)	· ۰/۲۳	· ۰/۱۰

تراکم دو لیگنین به ترتیب ۰/۲۳ و ۰/۱ به دست می‌آید (جدول ۲). در مورد پهنه برگان به دلیل وجود توان ساختارهای سیرینجیل (S) و گوایاسیل (G) این روش امکان‌پذیر نیست. در این مورد باقیتی از نسبت واحدهای سیرینجیل (S)، گوایاسیل (G) و پارا کوماریل الكل (H) استفاده کرد. در این روش از نسبت H:G:S برای محاسبه نظری C_{Ar-H} استفاده می‌شود. سپس مقدار نظری و مقدار واقعی انتگرال گیری شده در ناحیه C_{Ar-H} (۱۰^{-۳} ppm - ۱۰^{-۴} ppm) از یکدیگر تغیریق می‌شود.

نتایج به دست آمده از تجزیه و تحلیل‌های مختلف نشان داد که به کارگیری روش‌های عامل‌دار کردن متیلاسیون و پروپیلاسیون می‌تواند سبب تفکیک مناسب محصولات تخریبی با منشاء مختلف با بازده مناسب شود. همچنین مقدار ساختارهای غیرمتراکم در لیگنین تهیه شده با روش آنزیمی از روش MWL بیشتر می‌باشد. کاهش زمان آسیاب کردن چوب و به کارگیری روش‌های گزیننده استخراج با آنزیم سبب بهبود قابل ملاحظه ساختار لیگنین استخراج شده در مقایسه با روش متداول MWL می‌شود.

ساختار آریل-گلیسرول β-آریل اتر واحد عمده تشکیل دهنده لیگنین سوزنی برگان و پهنه برگان است. تحلیل ناحیه آروماتیک طیف NMR ¹³C نیز تفاوت‌های ساختاری MWL و EL را نشان می‌دهد. ناحیه آروماتیک را می‌توان به کربن آروماتیک اکسیژن‌دار (C_{Ar-O})، کربن‌های آروماتیک متراکم شده (C_{Ar-C}) و کربن‌های آروماتیک پروتون‌دار (۱۲۷-۱۰^{-۳} ppm) تقسیم‌بندی نمود (Guerra et al., 2008). دو قسمت آخر می‌تواند بیانگر یک نوع تخمین از مقدار تراکم (اتصالات C-C) در ساختار درشت مولکول لیگنین باشد. ناحیه آروماتیک کربن-کربن (C_{Ar-C}) شامل موقعیت C₁ زنجیر جانبی و موقعیت C₅ اتصالات آروماتیکی کندانس شده شامل ساختارهای فنیل کوماران یا بی‌فنیل است. اما محاسبه درجه تراکم به وسیله انتگرال گیری این ناحیه سبب بروز خطا می‌گردد، زیرا این ناحیه به وسیله کربن‌های ساختارهای بنزاًلدھیدی و C_β در سینامیل‌آلدهید هم-پوشانی دارد (Lapierre et al., 1985). انتگرال این ناحیه برای لیگنین‌های MWL و EL به ترتیب ۲/۴۷ و ۲/۶۰ است. با تغیریق این مقادیر از مقدار حداکثر کربن‌های حلقه فنولی در حالت غیرمتراکم (۳ موقعیت)، درجه

References

- Guerra ,A., Lucia, L. A., Argyropoulos, D. S. 2008. Isolation and characterization of lignins from Eucalyptus grandis Hill ex Maiden and Eucalyptus globulus Labill. by enzymatic mild acidolysis (EMAL). *Holzforschung.* 62 (1). 24-30 pp.
- Hu, Q. Y., Daneault, C., Robert, S. 2006. Use of a Nitrogen-Centered Peroxide Activator to Increase the Chromophore Removal Potential of Peroxide-Lignin Model Compound Study. *Journal of Wood Chemistry and Technology.* 26 (2). 165 -174 pp.
- Ikeda, T .,Holtman, K., Kadla, J. F., Chang, H.-m., Jameel, H. 2002. Studies on the Effect of Ball Milling on Lignin Structure Using a Modified DFRC Method. *Journal of Agricultural and Food Chemistry.* 50 (1). 129-135 pp.
- Ikeda, T., Holtman, K., Kadla, J., Chan, H., Jammel, H. 2002. Studies on the effect of ball milling on lignin structure using a modified DFRC method. *Journal of Agricultural and Food Chemistry.* 50. 129-138 pp.
- Lapierre, C., Monties, B., Rolando, C., de Chirale, L.1985. Thioacidolysis of Lignin: Comparison with Acidolysis. *Journal of Wood Chemistry and Technology.* 5 (2). 277-292 pp.
- Lawther, J. M., Sun, R. C., Banks, W. B. 1997. Isolation and Characterization of Organosolv Lignin under Alkaline Condition from Wheat Straw. *International Journal of Polymer Analysis and Characterization.* 3 (2). 159-175 pp.
- Lu, F., Ralph, J. 1997. Derivatization followed by reductive cleavage (DFRC method). a new method for lignin analysis: protocol for analysis of DFRC monomers. *Journal of Agricultural and Food Chemistry.* 45. 2590-2597 pp.
- Novaes, E., Osorio, L., Drost, D. R., Miles, B. L., Boaventura-Novaes, C. R. D., Benedict, C., Dervinis, C., Yu, Q., Sykes, R., Davis, M., Martin, T. A., Peter, G. F., Kirst, M. 2009. Quantitative genetic analysis of biomass and wood chemistry of *Populus* under different nitrogen levels. *New Phytologist.* 182 (4). 878-890 pp.
- Pew, J. C. 1957. Properties of Powdered Wood and Isolation of Lignin by Cellulytic Enzymes. *TAPPI.* 40. 553-560 pp.
- Ralph, J., Lu, F. C., The DFRC method for lignin analysis. 6. 1998. A simple modification for identifying natural acetates on lignins. *Journal of Agricultural and Food Chemistry.* 46. 4616-4624 pp.
- Sher, A. A., Marshall, D. L., Gilbert, S. A. 2000. Competition between native *Populus deltoids* and invasive *Tamarix ramosissima* and the implications for reestablishing flooding disturbance. *Conservation Biology.* 14 (6). 1744-1754 pp.
- Wu, S., Argyropoulos, D. 2003. An improved method for isolating lignin in high yield and purity. *Journal of Pulp and Paper Science.* 29. 235-243 pp.

Determination of Uncondensed Structures of *Populus deltoides* Lignin using DFRC Degradation Method

A. Abdolkhani^{*1}, Y. Hamzeh², S. Hedjazi³ and A. Karimi⁴

¹ Assistant Prof., Faculty of Natural Resources, University of Tehran, I.R. Iran

² Associate Prof., Faculty of Natural Resources, University of Tehran, I.R. Iran

³ Assistant Prof., Faculty of Natural Resources, University of Tehran, I.R. Iran

⁴ Professor, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, I.R. Iran and Institute of Tropical Forestry & Forest Products (INTROP), University Putra Malaysia

(Received: 26 May 2011, Accepted: 26 December 2011)

Abstract

Chemical structures of different isolated lignins were elucidated to determine the uncondensed structures through DFRC degradation method. Milled wood lignin and the so called enzymatic lignin were isolated and degraded via a modified chemical oxidative-reductive DFRC procedure. In the modified method, the degraded products were functionalized with methylation, acetylation and propylation modification processes to exclude the uncondensed phenolic β -O-4, uncondensed α -O-4 and uncondensed etherified β -O-4 groups. The subsequent characterization of the products by gel permeation chromatography and gas chromatography showed that enzymatic lignin had more uncondensed structures compared with milled wood preparation which could be a consequence of less degradation during the isolation process. The data were further evaluated by quantitative ^{13}C NMR and the calculation of degree of condensy.

Keywords: Milled Wood Lignin, Enzymatic Lignin, Degradative methods, Condensed structures, Methylation

---

*Corresponding author: Tel: +98 26 32249311 Fax: +98 26 32249311 E-mail: Abdolkhani@ut.ac.ir